

Rachel og Petur Hansen saman við teinum fimm dreingjunum halda jól í Klaksvík í ár

og alt, sum vit hava gjørt síðani vit komu hagar, hevur verið við hesum fyrri eyga. Vit halda ikki, at málið var so torført at læra. Navnorðini eru ikki í kynum og føllum, og sagnorðini eru ikki tíðarbend. Torførasti orðaflokkurin er kanska ognarfornøvnini. Taka vit t.d. orðið mitt, so verða ymisk orð brúkt fyrri mat, klæði og familju. Størsta avbjóðingin er at brúka málið ræðið. Tað skal ganga fram av setningunum, hvørja tíð tú tosar um osv., greiða tey bæði frá.

Tey bæði lærdu mangseng málið í millum tvey og trí ár, áðrenn tey mettu seg vera nóg stinn at brúka tað av álvara.

– Fyrstu tíðina brúktu vit nóg hvøvdsmálið, sum nóg av mannfólkunum skiltu, at stuðla okkum við, men seinni tveittu vit henda stavin frá okkum. Tey høvdu einki skriftmál, og tað uppgávuna noyddust vit at fara undir. Í fyrstu atlegu var neyðugt at gera eitt alfabet. Síðani fór Rachel undir at gera undirvísingartilfar til lokala fólk, meðan eg fór at fyrirleika bibliotimar. Tá tey vóru um at vera liðug við skúlagongdina, var eg liðugur við fyrsta bibliotilfarid, og so undirvístu vit tryggjar ferðir um vikuna við tí fyrri eyga at greiða teimum frá um menniskja og víðurskipti tess við Gud.

– Vit vóru í ferðum frá síðst í 1990 og til fyrst í 1992, og tá vit

komu yvir aftur, hildu vit fram. Seinni hava vit endurskoðað tað, sum vit fyrst gjørdi, og eitt hálvt ár, áðrenn vit komu heim, fór eg undir at tyða 1. Mósebók. Vit arbeiða miðvíst og undir eftirliti, og tað tekur sína tíð. Higar til eru 19 kapitlar tyddir, og so fáa vit at siggja, hvussu tað fer at gangast, tá vit koma yvir aftur, sigur Petur Hansen, sum serliga hevur tikið sær av hesum, meðan Sonni Poulsen hevur arbeitt við at fyrirleika annað tilfar til undirvísing.

Úrslitið

Tá vit spyrja tey bæði, um tey siggja nakran avøkst av tí arbeiði, sum tey eru partur í, svara tey ja:

– Vit eru sannførd um, at missiðsboðið, sum Jesus gav sínum, áðrenn hann skiltist frá teimum, framvegis er galdandi. Tað er ein gleði at kunngerá gleðiðskapin og siggja, at fólk, sum áður hava verið niðurbundin av ótta og trúgv uppá illar andar og altíð hava leitað eftir orðum til deyða og sjúku frá øðrum fólk, verða loyst, tá tey koma til trúgv á Kristus. Hesi seinastu árin hava fleiri enn hundrad jattað trúgv, fleiri hava latið seg doyða, og teir eru farnir at kenna ábyrgd fyrri at fáa gleðiðskapin viðari. Tey eru musikalsk, og gleðin, sum tey eru fylt av, hevur eisini givið seg

til kennar í, at tey eru farin at gera lög og sangir.

Kostnaður og framhjáðættur

Fjarstøðan ger, at tey, sum arbeiða so langt burturi, sum Rachel og Petur gera, eru langt av landi skotin í fyra ár. Tað eina ferloypsárið verður bytt millum USA og Føroyar.

Kenna tey tað ikki sum ógvuliga stórt offur at vera so langt frá sínum kær?

– Sjálvsagt hugsu vit um tey heima og okkum hevði dámt at verið meiri saman við foreldrum, familju og vinum. Men fyrri mitt viðkomandi er talan ikki um so nógv øðrvísi liv, enn tað var, tá eg var barn. Vit búðu á bóndagardi. Teinarnir vóru langir, og tað kom ofta fyrri, at tað var langt ímillum, at vit komu í samband við fólk, burtarsæð frá tá vit komu saman til gudstænastu, greiðir Rachel frá.

– Í Føroyum eru sosialu bondini tørt, og sjálvsagt saknar tú tað. Tá eg sum ungur drongur verið ivi í mínum sinni um, at uppgávan, sum vit hava fingið er meiri verd enn kostnaðurin, heldur Petur Hansen stillfóru fyrri.

– Í nítíðrunum er nógv broytt á New Britain. Nú er koyrivegur komin til okkara, og tað ber við sær, at ferðingin, sum fyrri tók nógvar timar og dagar, nú er nógv lagaligari. Ti fáa vit oftari post, og tað er lættari at fáa fatur á okkum og hjá okkum at fáa samband við onnur.

– Tey fyrru árin vóru vit nógv plágaði av malaru og øðrum sjúkum, men tað hevur tibetur verið betri við hesum hesi seinnu árin. Vit hjálpa teimum við heilivági og øðrum í tí sambandi, men vit royna at avmarka tað til ein hálvan tíma um dagin fyrri at brúka tíðina til tað, sum vit kenna sum okkara høvuds-uppgávu. Tá sjúkurlav álvara gera um seg, ber tað sjálvsagt ikki til at avmarka hetta arbeiðið so nóg.

Hvussu leingi ætla tit at halda á í Papua Ný Guinea?

– Vit siggja hetta sum eitt lívsstarv. Vit vóna, at okkara uppgáva verður lokin á hesum plássinum um fimm ella kanska tiggju ár. Uppgávan er lokin, tá tey innfóddu sjálvi eru grundfest andaliga og harvið verða fyrri at taka ábyrgdina á seg. Men tað er stórtur tørvur á arbeiðsmegi í hinum ættbolkunum.